

Posudek vedoucí práce na magisterskou diplomovou práci

Karolíny Kounové Roubíčkové:

Domácí práce v rámci stejnopohlavních párů

Předkládaná diplomová práce Karolíny Kounové Roubíčkové patří podle mého názoru celkově do kategorie velmi dobrých. Jedná se práci, která je ve svém celku trochu rozporuplná a kombinuje vynikající prvky a průměrné aspekty. Jako vedoucí práce se nicméně ve svém posudku zaměřím zejména na silné, pozitivní a pro čtenáře a komisi ne nutně viditelné aspekty práce a kritiku a polemiku přenechám oponentovi/oponentce práce.

Zvolené téma práce, se kterým přišla sama diplomantka a jež v českém kontextu dosud není nijak zpracované, považuji za výtečné, inspirativní a hlavně velmi originální. Jeho zviditelnění a výborné analytické zpracování podle mého názoru představuje největší přínos celé práce. Jako jedna z mála studentských prací totiž diplomová práce Karolíny Kounové Roubíčkové poukazuje na slepé místo v české sociologii genderu a odhaluje tak dosud dosti heteronormativní přístup k jinak již poměrně probádaným a popsaným tématům genderových vztahů v rodině, slaďování rodiny a práce a genderového rozdělení domácích prací.

Navzdory této originalitě svým celkovým pojetím a zpracováním tato práce, ve srovnání s dalšími diplomovými pracemi, není výrazně vybočující ani pozitivním, ani negativním směrem. Jedná se o práci velmi solidní a dobře připravenou, která se vyznačuje jasnou a konsistentní strukturou; vhodně zvolenými a přehledně představenými výzkumnými otázkami a hlavními argumenty; adekvátně a v určitých aspektech velmi dobře zpracovanou teoreticko-koncepční částí (a to jak s ohledem na práci s konceptem gender, tak s ohledem na představení historicko-společenského kontextu); vynikající empirickou částí, založenou na dobře zvládnuté metodologii, originálním výzkumu a důkladně zpracovanou genderovou analýzou. Stylisticky je práce velmi pečlivá, nicméně v některých ohledech argumentačně trochu těžkopádná, s občasnými redundantními a kostrbatými momenty, což brání plynulému toku textu. Odborně autorka dokazuje svou orientaci v tématu a znalost domácí i zahraniční literatury.

Autorka po celou dobu výzkumu i samotného psaní pracovala velmi iniciativně a samostatně. Jistě by nemělo zůstat bez povšimnutí, že autorka práci odevzdává a končí své magisterské studium za 2 roky, což je spíše výjimečné. V tomto ohledu byl její přístup k výzkumu i psaní práce, pracovní nasazení a celkové tempo obdivuhodné a jednoznačné

nadstandardní. Autorka pracovala velmi důkladně a svědomitě, vždy se snažila řídit kritickými komentáři a poctivě je zapracovat a v průběhu posledních měsíců neustálým přepisováním systematicky zlepšovala celkovou úroveň práce. Vzhledem k tomu, že komise a čtenáři vidí až finální produkt práce, jako vedoucí práce bych ráda zmínila a vyzdvihla obrovský posun, kterým práce od svých počátků k odevzdanému výsledku prošla. Práce má podle mého názoru stále řadu slabin a nedostatků, zejména v teoretické části, na druhou stranu zároveň disponuje nepřehlédnutelnými kvalitami a přínosy.

Kromě již zmíněné originality je podle mého názoru jednoznačně nejpřínosnější analytická část práce, kde se diplomantce podařilo dobře vytěžit provedený výzkum. Nutným předpokladem pro to byla autorčina znalost metodologie, opět na velmi vysoké úrovni, a její schopnost provedení a následného využití polostrukturovaných rozhovorů. Zde je důležité podotknout, že provádění rozhovorů s gay a lesbickými respondenty a respondentkami není zdaleka samozřejmé a vyžaduje daleko náročnější hledání, přesvědčování, budování důvěry i citlivost přístupu než výzkum, například domácích prací, s heterosexuálními participujícími. Vzhledem ke stále trvající heteronormativě a často i latentní homofobii českého společenského prostředí není často jednoduché najít vhodné a dostatečně otevřené respondentky a respondenty, kteří jsou ochotní nechat nahlédnout do svého soukromého života a intimních sfér. Tato dimenze práce je podle mého názoru dost neviditelná, na druhou stranu se autorce povedlo tyto překážky přiblížit a výborně je integrovat do metodologické diskuse.

Za jednu z nejsilnějších pasáží práce považuji právě metodologickou kapitolu a zejména diskuse o vybírání respondentů a respondentek, sběru dat a vlastní pozicionalitě. Kvalitativní část je podle mého názoru výborná, i když zde stále vidím nevyužitý potenciál. Kladně hodnotím zejména autorčinu schopnost neustále se ve své analýze zpětně odkazovat k odborné literatuře a zasazovat své interpretace do teoretického rámce představeného na začátku práce. Na druhou stranu má práce podle mého názoru stále nevytěžený prostor ve schopnosti hloubkově „vyčíst“ genderové aspekty z odpovědí respondentů a respondentek a dostatečně přesvědčivě ukázat, v čem je zkoumání domácích prací ve stejnopohlavních vztazích tak přínosné a jiné. Nemyslím si však, že bylo možné jen jednoduše „více vyčíst“ z již přepsaného materiálu, tím by podle mě spíše mohlo dojít k násilné či dokonce zavádějící interpretaci. Z citovaných pasáží, jež mají obrovský potenciál, nicméně ve svých odpovědích již nenabízejí více materiálu k hlubší analýze a interpretaci je spíše zřejmé, že klíč k vytěžení tohoto potenciálu ležel přímo v rozhovorech samotných a v doptávání se po motivacích a důvodech „proč“ určitého jednání a názorových postojů respondentek a respondentů.

Celkově tedy práci hodnotím jako velmi dobrou. Podle mého názoru se jedná o originální a důkladně zpracovanou práci, která má nicméně ještě velký nevyužitý potenciál. **Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a jako výchozí známku pro obhajobu navrhuji známku velmi dobře.**